

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0202/2008

30.5.2008

JELENTÉS

az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé című közleményről
(2008/2006(INI))

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

Előadó: Mia De Vits

TARTALOMJEGYZÉK

	oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	11
VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	16
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	20

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé című közleményről (2008/2006(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/54/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0528),
- tekintettel a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/55/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0529),
- tekintettel a Tanács európai energiapolitikájáról szóló, 2007. február 15-i következtetéseire (6271/07),
- tekintettel a Bizottság „Európai energiapolitika” című közleményére (COM(2007)0001),
- tekintettel a Bizottság „Vizsgálat az 1/2003/EK rendelet 17. cikke értelmében az európai gáz- és villamosenergia-ágazatról” című közleményére (COM(2006)0851),
- tekintettel a Bizottság „A földgáz és a villamos energia belső piacának jövőbeli lehetőségeiről – Végrehajtási jelentés” című belső munkadokumentumára (SEC(2006)1709), amely a Bizottság közleményének (COM(2006)0841) kísérő dokumentuma,
- tekintettel a Bizottság „Európai Uniós energiapolitikai adatok” című belső munkadokumentumára (SEC(2007)0012),
- tekintettel a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről szóló, 2004. április 26-i 2004/67/EK tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel az európai energiaügyi szabályozó hatóságoknak a 2003. november 11-i 2003/796/EK bizottsági határozat 3. cikk (8) bekezdése szerint elkészített, a 2006. január 1–2006. december 31. időszakra vonatkozó, a villamosenergia- és gázipari szabályozó hatóságok európai csoportjának létrehozásáról szóló – az Európai Energiaipari Szabályozók Tanácsa (CEER) és a Villamosipari és Gázipari Szabályozók Európai Csoportja (ERGEG) valamennyi tagja, valamint az Európai Parlament, a Miniszterek Tanácsa és az Európai Bizottság számára írt – éves jelentésére,²
- tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülésének elnökségi következtetéseire az „Európai tanácsi cselekvési terv (2007–2009) - Európai energiapolitika” (7224/07) Európai Tanács általi jóváhagyása tekintetében,

¹ HL L 127., 2004.4.29., 92. o.

² HL L 296., 2003.11.14., 34. o.

- tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0386),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0202/2008),
- A. mivel a társadalmi integráció, a mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség, valamint a tudáshoz való méltányos hozzáférés a digitális korban olyan elvek, amelyek értelmében az Unió minden egyes polgára számára alapvető fontosságú, hogy az energiához megfizethető hozzáféréssel rendelkezzen,
- B. mivel a fogyasztók – különösen az egyének és a kis- és középvállalkozások – korlátozott eszközökkel és lehetőségekkel rendelkeznek érdekeik hatékony képviseléséhez,
- C. mivel a megfelelő energiaellátás a polgárok társadalmi és gazdasági életben való sikeres részvételének kulcsfontosságú alkotóeleme,
- D. mivel az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája (a Charta) arra hívja fel és ösztönzi a kormányokat, az energetikai szabályozó hatóságokat és az összes szociális partner révén képviselt iparágat, hogy tegyenek konkrét lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az energiafogyasztók érdekeit figyelembe vegyék az EU szociális és környezeti elemekkel rendelkező, versenyképes energiapiacán,
- E. mivel a nem tökéletes versennyel jellemezhető piacokon, például az energetikai ágazatban a piaci mechanizmusok önmagukban nem mindig biztosítják a fogyasztók legjobb érdekeit, az energetikai ágazatra jellemző közszolgáltatási kötelezettségeken felül az általános fogyasztóvédelemmel is foglalkozni kell és meg kell erősíteni azt,
- F. mivel a rendelkezésre álló adatok azt jelzik, hogy a tagállamok csak korlátozottan éltek a jól meghatározott közszolgáltatási kötelezettségekkel a védelemre szoruló fogyasztók érdekében,
- G. mivel nyomatékos hangsúlyt kell helyezni a nemzeti szabályozó hatóságok (NSZH) szerepére, amelyeknek minden köz- vagy magánérdektől függetlennek kell lenniük, és amelyek hatáskörének ki kell terjednie az energiapiacok ellenőrzésére – beleértve az árak és azok minden összetevőjének nyomon követését –, valamint szükség esetén a beavatkozásra és szankcionálásra,
- H. mivel nem létezik olyan jogszabály, amely kielégítő módon foglalkozna az energia területén felmerülő fogyasztói jogviták rendezésével, és mivel az ilyen viták rendezését számos különböző hatóság kezeli, és a fogyasztók nem tudják, kihez forduljanak,
- I. mivel az EU megújuló energiára vonatkozó céljait bele kell foglalni az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartájába annak lehetővé tétele érdekében, hogy a fogyasztók e célokkal összhangban álló energiaforrásokat választhassanak,

A Charta jellege

1. hangsúlyozza, hogy az energiaellátás a polgárok társadalmi és gazdasági életben való sikeres részvételének kulcsfontosságú eleme;
2. emlékeztet arra, hogy bár a fogyasztók jogvédelmét az érvényben lévő közösségi jogszabályok biztosítják, ezeket nem minden esetben tartják be; hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelmi intézkedéseket leginkább a meglévő jogszabályok hatékonyabb végrehajtása révén lehet megerősíteni;
3. rámutat, hogy a villamosenergia- és a földgázpiacokra vonatkozó, a Parlament által jelenleg tárgyalt javaslatcsomag („harmadik csomag”) elfogadása még inkább meg fogja erősíteni az energiafogyasztók védelmét szolgáló jogi kereteket;
4. úgy véli, hogy az energiafogyasztók védelmét a jövőben is az Európai Unió és a tagállamok közös fellépésére kell alapozni; az egyedi energiapiaci fogyasztóvédelmi gyakorlatok különböző hatással lehetnek az egyes tagállamokban, ezért kulcsfontosságú a szubszidiaritás elvének következetes alkalmazása;
5. hangsúlyozza, hogy feltétlenül szükség van a fogyasztóvédelem megerősítésére az energiával kapcsolatos kérdések terén, valamint arra, hogy ezt a Chartát az európai és nemzeti hatóságoknak, illetve a magánvállalkozásoknak szánt iránymutató eszközként alkalmazzák a fogyasztók jogainak hatékony biztosítása és alkalmazása érdekében;
6. felhívja a figyelmet a 2003/54/EK és a 2003/55/EK irányelvek „harmadik csomagban” szereplő javaslatok által módosítandó 3. cikkére és A mellékletére; hangsúlyozza, hogy nemzeti szinten jobb végrehajtásra van szükség;
7. hangsúlyozza, hogy a Charta – mint a meglévő EU-jogszabályokban elfogadott, energiával kapcsolatos fogyasztói jogokat összegyűjtő, tisztázó és megerősítő tájékoztatási eszköz – többletértékkel bírhat; ezért üdvözli a fogyasztók energiával kapcsolatos jogait tartalmazó internetes eszköz kidolgozására irányuló bizottsági tervet, ugyanakkor kiemeli, hogy szélesebb körű kommunikációs stratégiára van szükség azon fogyasztók számára, akik nem rendelkeznek internet-hozzáféréssel, vagy akik esetében az internet nem megfelelő kommunikációs közeg;
8. rámutat, hogy a Chartának a kis szakmai felhasználók igényeit is teljesítenie kell, akik gyakran ugyanolyan problémákkal szembesülnek, mint a szokványos energiafogyasztók;

Hozzáférés a szállító és elosztó hálózatokhoz, valamint az ellátáshoz

9. emlékeztet arra, hogy az európai energiapiacot továbbra is a monopóliumok nagy száma jellemzi; ez korlátozza a választás szabadságát és a gyors és költségmentes szolgáltatóváltás lehetőségét, növeli az információhiányt, és végső soron fokozza a fogyasztók kiszolgáltatottságát; fontos az egységes, versenyképes energiapiac létrehozására és különösen a védelemre szoruló fogyasztók megóvására irányuló erőfeszítések biztosítása;

10. hangsúlyozza, hogy az európai villamosenergia- és gázfogyasztóknak jogukban áll, hogy kapcsolódjanak a hálózatokhoz, és méltányos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és egyértelműen összehasonlítható díjszabások és árak ellenében – beleértve az indexálási mechanizmusokból adódóan kiigazított árakat és díjszabásokat – részesüljenek villamosenergia- és gázellátásban; a megkülönböztetéstől való mentesség részét kell képeznie a bizonyos fizetési módszerekre alkalmazott megkülönböztető díjak tilalmának, különösen az olyan, gyakran védelemre szoruló fogyasztók esetében, akiknél előre kifizetett fogyasztás segítségével végzik a díjszámítást;
11. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a fogyasztóvédelemre, és biztosítékokat kell nyújtani a fogyasztók ellátásból való kizárásának megakadályozására; a tagállamoknak ki kell jelölniük egy legvégső szolgáltatót, és erről tájékoztatniuk kell a fogyasztókat; ezt a mechanizmust nemzeti jogszabálynak kell létrehozni;
12. hangsúlyozza, hogy a hálózatról való lekapcsolást kizárólag utolsó megoldásként kellene mérlegelni a fogyasztók fizetési elmaradásának esetén, különösen, ami a védelemre szoruló fogyasztókat és a szabadságolások időszakát illeti; a szolgáltatóknak az arányosság elvét kell alkalmazniuk, és egyedi bejelentést kell tenniük az érintett fogyasztóknak, mielőtt ilyen eljárásról folyamodnának;
13. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egyetemes jogok védelmét, különösen a különböző társadalmi, gazdasági és regionális csoportok energiához való hozzáférése tekintetében, az ellátás stabilitása és biztonsága, valamint a hálózatok hatékonysága révén, a tagállamok és európai kilátásokkal jellemezhető szomszédos országok közötti regionális szintű együttműködés támogatásával;
14. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyasztók számára, hogy egy hónapot nem meghaladó időn belül, külön díj fizetése nélkül, egyszerűen szolgáltatót válthassanak;

Díjszabások, árak

15. hangsúlyozza, hogy az európai villamosenergia- és gázáraknak ésszerűnek, könnyen és egyértelműen összehasonlíthatónak, valamint átláthatónak kell lenniük, illetve a tényleges energiafogyasztáson kell alapulniuk; a közzétett áraknak, díjszabásoknak, indexálási mechanizmusoknak és feltételeknek átfogó és könnyen megérthető tájékoztatási eszközökön keresztül könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük a fogyasztók számára; ezenfelül azokat a független nemzeti szabályozó hatóságokkal előzetesen közölni kell, illetve ellenőriztetni kell, vagy jóvá kell hagyatni;
16. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatók bevett szerződéses kötelezettsége, hogy rendszeresen és előre meghatározott napokon számításokat végezzenek annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztóknak az általuk felhasznált energia tényleges mennyisége után számítsanak fel díjat; ha a szolgáltatók például műszaki okokból nem tudnak eleget tenni e kötelezettségnek, az energiafogyasztást ésszerű és átlátható, a szerződésben világosan megállapított kritériumok alapján kell kiszámítani;
17. e tekintetben kiemeli a szolgáltatók árait, tarifáit és feltételeit összehasonlító információk közzétételére, valamint a szolgáltatóváltással kapcsolatos segítségnyújtásra szakosodott

piaci szereplők megjelenését;

18. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az intelligens fogyasztásmérők használatát, amelyek segítségével a fogyasztók világos képet kapnak tényleges energiafogyasztásukról, és ezáltal hozzájárulnak a jobb energiahatékonysághoz; emlékeztet az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006/32/EK irányelv¹ 13. cikkének az intelligens fogyasztásmérők biztosításával kapcsolatos követelményeire; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyasztók tájékoztatása és az energiahatékonyság érdekében hajtsák végre és érvényesítsék az irányelv mérésre és számlázásra vonatkozó követelményeit;
19. kéri a Bizottságot, hogy a legjobb gyakorlatok népszerűsítése érdekében készítsen mélyreható tanulmányt az „intelligens fogyasztásmérők” egyéni fogyasztók általi jelenlegi használatáról, és szükség esetén gondosan vizsgálja meg a fejlesztési, valamint – a Parlamenttel folytatott konzultációt követően – finanszírozási lehetőségeket; hangsúlyozza az iparág ilyen irányú erőfeszítései előmozdításának és támogatásának fontosságát;

Tájékoztatás / szerződések

20. javasolja, hogy az átláthatóság biztosítása érdekében a legjobb gyakorlat alapján dolgozzák ki a szabványos számlák modelljét; az összehasonlíthatóság biztosítása érdekében; hangsúlyozza a szerződéskötés előtt és a szerződéskötéskor alkalmazott tájékoztatási standardok kialakításának szükségességét, beleértve a Charta szerinti fogyasztói jogokkal kapcsolatos tájékoztatást;
21. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre egyetlen kapcsolattartó pontot minden fogyasztói információ iránti megkeresés tekintetében, például a nemzeti energetikai szabályozó hatóságokon keresztül, megkönnyítve ezáltal a fogyasztók hozzáférését az információkhoz, és ugyanakkor biztosítva, hogy az információ a hely, az idő, az eszközök és az alaposág szempontjából a fogyasztókhoz legközelebbi szinten álljon rendelkezésre;
22. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a nemzeti szabályozó hatóságokkal együttműködve minőségi kritériumokat kell kialakítania a fogyasztókkal kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozóan, beleértve a telefonos ügyfélszolgálatokat is;
23. véleménye szerint a szolgáltatók és a független szabályozó hatóságok honlapjain díjtétel-szimulátorokat kell elhelyezni; hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat rendszeresen tájékoztatni kell energiafogyasztásukról;
24. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a szolgáltatókat kötelezzék a fogyasztók e Charta kihirdetésével kapcsolatos tájékoztatására;

Szociális intézkedések

¹ HL L 114, 2006.4.27., 64. o.

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a védelemre szoruló fogyasztóknak olyan komoly problémáik vannak, amelyekkel a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek vagy más egyenértékű intézkedések keretében kifejezetten foglalkozni kell;
26. felhívja a Bizottságot, hogy adjon iránymutatást a közszolgáltatási kötelezettségek közös fogalommeghatározásáról, és felügyelje a 2003/54/EK és a 2003/55/EK irányelv 3. cikkében és 1. mellékletében megszabott kötelezettségek tagállamok általi végrehajtását;
27. felhívja a Bizottságot, hogy határozza meg az energiaszegénység fogalmát;
28. felhívja a tagállamokat, hogy készítsenek nemzeti energiaügyi cselekvési terveket az energiaszegénység leküzdésére, és tájékoztassák ezekről az intézkedésekről az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséget; felhívja az Ügynökséget, hogy a nemzeti hatóságokkal együtt ellenőrizze ezeket az intézkedéseket, és adjon tájékoztatást a sikeres fellépésekről; hangsúlyozza, hogy fel kellene becslni azt, hogy az egyes nemzeti társadalombiztosítási vagy adózási rendszerek milyen mértékben veszik figyelembe az energiaszegénységgel kapcsolatos kockázatokat;

Környezetvédelmi intézkedések

29. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatóknak és hálózatkezelőknek környezettudatosan kell eljárniuk, minden lehetséges erőfeszítést megtéve annak érdekében, hogy a CO₂-kibocsátást és a radioaktív hulladék keletkezését az alkalmazandó jogszabályokban előírt lehető legalacsonyabb szinten tartásuk;
30. úgy véli, hogy a megújuló energiaforrásokat, a hővel kapcsolt villamos energiát és más integrált termelési módszereket prioritásként kell kezelni, és a Chartának el kell ismernie a fogyasztók megújuló energiaforrások javára történő, tájékozott döntéshez való jogát; úgy véli ezért, hogy minden fogyasztót elfogulatlan, átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon tájékoztatni kell a számukra elérhető energiaforrásokról;
31. ezért hangsúlyozza, hogy szükség van a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének gyakorlati végrehajtására, melynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztók megbízható információt kapjanak a villamosenergia-szolgáltató energiahordozó-összetételéről és az így termelt villamos energia környezeti hatásáról;

Nemzeti szabályozó hatóságok (NSZH-k)

32. hangsúlyozza, hogy léteznek nemzeti szabályozó hatóságok a tagállamokban, azonban sajnálattal tapasztalja, hogy jelenleg korlátozott a hatáskörük; véleménye szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok elegendő törvényes hatáskörrel és forrással rendelkezzenek, és motiváltak legyenek ezek alkalmazására;
33. hangot ad annak a meggyőződésének, hogy a nemzeti szabályozó hatóságoknak központi szerepet kell kapniuk a fogyasztóvédelemben; ezért úgy véli, hogy támogatni kell a szabályozó hatóságok hatáskörének és függetlenségének megerősítésére irányuló javaslatokat, beleértve az olyan szolgáltatók szankcionálásának jogát, akik nem tartják

tiszteletben a vonatkozó közösségi jogszabályokat;

34. az a véleménye, hogy a nemzeti szabályozó hatóságoknak függetlennek kell lenniük minden köz- vagy magánérdektől, és legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:
- a hálózati díjak meghatározására vonatkozó elvek vagy a tényleges hálózati díjszabások és esetlegesen az indexálási mechanizmusok jóváhagyása,
 - az árak és összetevőik – beleértve indexálási mechanizmusokat is – ellenőrzése,
 - a szolgáltatók által nyújtott fogyasztói tájékoztatás nyomon követése, ellenőrzése és érvényesítése legalább a piac teljes liberalizálását követő első öt évben, illetve amíg igazolást nem nyer, hogy a szolgáltatók lényeges, átlátható és pártatlan tájékoztatást biztosítottak és fognak biztosítani továbbra is a fogyasztók számára,
 - a fogyasztók védelme a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben, és együttműködés e tekintetben az illetékes versenyhatóságokkal,
35. a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy ellenőrizzék a piacon meglévő villamosenergia- és gázkínálatot; ezért hozzáféréssel kell rendelkezniük az árakat meghatározó minden döntő tényezőhöz, beleértve legalább a gáz- és villamosenergia-szolgáltatásra vonatkozó általános szerződéses feltételeket és az indexképleteket;
36. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörét belefoglalják a 2003/54/EK irányelv 22c. cikkébe és a 2003/55/EK irányelv 24c. cikkébe;
37. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységeiben – az európai ügynökség koordinálásával – átfogó európai megközelítést alkalmazzanak;

Panaszok

38. felhívja a tagállamokat, hogy a fogyasztókhöz lehető legközelebbi szinten hozzanak létre közös kapcsolattartási pontot a fogyasztói panaszok számára, és ösztönözzék az ilyen panaszok alternatív vitarendezési módszerek révén történő rendezését;
39. hangsúlyozza, hogy minden fogyasztónak rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy energiaszolgáltatója az e területen kidolgozott nemzetközi szabványok – ezen belül az ISO 10001, ISO 10002 és ISO 10003, illetve további ISO szabványok – szerint nyújtson szolgáltatást, kezelje a panaszokat és alkalmazzon alternatív vitarendezési módszereket;
40. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az ombudsmanok rendelkezzenek a panaszok hatékony kezeléséhez, valamint a fogyasztók energiaügyi kérdésekkel kapcsolatos tájékoztatásához szükséges felhatalmazással;

Fogyasztói szervezetek

41. elismeri a fogyasztói szervezetek fontos szerepét abban, hogy mindent megtegyenek az energiaszolgáltatók jogainak magas szintű megvalósulásáért az EU-ban; minden tagállamnak biztosítani kell, hogy a fogyasztói szervezetek elegendő forrással rendelkezzenek ahhoz, hogy az alapvető fontosságú szolgáltatásokkal foglalkozzanak,

beleértve a gázt és a villamos energiát;

42. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az energiaszolgáltatások fenntartható fejlődésének biztosítására; hangsúlyozza, hogy a fogyasztói szervezetek és a nemzeti szabályozó hatóságok fontos szerepet töltenek be a fenntartható fogyasztás előmozdításában azáltal, hogy felhívják mind a fogyasztók, mind pedig a társaságok figyelmét különösen az energiahordozó-összetételre, az éghajlatváltozásra és a fogyasztók által az ágazat fejlődésére gyakorolt hatásokra;
43. javasolja, hogy a tagállamok nyújtsanak támogatást a fogyasztói szervezeteknek annak érdekében, hogy személyzetüket képezhessék, és így jobb helyzetben legyenek a jogalkotási folyamatban végzett segítségnyújtás, a fogyasztók tájékoztatása és nevelése, valamint a fogyasztói viták rendezése terén;

o

o o

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásfoglalását a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

INDOKOLÁS

I. Bevezetés

Energiafogyasztói jogok már ma is léteznek, azonban különböző uniós dokumentumokba vannak belefoglalva, és gyakran nincsenek átültetve a nemzeti jogba. Ezért nagy szükség van ezeknek a jogoknak a tisztázására, megerősítésére és kiegészítésére. A Charta emiatt üdvözlendő kezdeményezés.

A Bizottság „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című, 2007. július 5-i közleményében (COM (2007)986) megnevezi a jövőbeli Charta lehetséges elemeit, amelyben a meglévő közösségi jogszabályok és a jövőbeli cselekvés lehetséges elemei szerepelnek érthető módon leírva.

A Bizottság az Energiafogyasztók Jogainak jövőbeli Chartáját nem jogi dokumentumnak szánja.

A Bizottsággal ellentétben az előadó azon a véleményen van, hogy a Chartának jogilag kötelező érvényűnek kell lennie, vagy legalább be kell épülnie egy jogi aktusba és annak mellékletét kell képeznie (a villamos energia belső piacáról (2003/54/EC) és a földgáz belső piacáról (2003/55/EC) szóló irányelvek).

Az előadó üdvözlöi a Bizottság azon szándékát is, hogy megfogalmazza az úgy nevezett „energiaügyi ellenőrzőlistát”, azt a tagállamok által kidolgozandó és az interneten közzéteendő információs eszközt, amely útmutatással és gyakorlati tájékoztatással szolgál a fogyasztók számára. Mindamellettt kiemeli, hogy ez a technikai jellegű „energia ellenőrzőlista” nem helyettesítheti az energiafogyasztók jogainak jövőbeli Chartáját.

II. A fogyasztók jogainak felsorolása:

A Bizottság konzultációs dokumentuma felsorolja azokat a kérdéseket, amelyekre a jövőbeli Chartának összpontosítania kell:

- támogatás a leginkább védelemre szoruló EU-polgárok számára az emelkedő energiaárakkal való megküzdéshez segítséget nyújtó rendszerek kidolgozásához,
- a polgárok számára rendelkezésre álló információ minimális szintjének javítása annak érdekében, hogy jobban tudjanak választani a szolgáltatók és a szolgáltatási lehetőségek között,
- hozzáférés megfelelő szintű energiához és ésszerű árakhoz,
- szolgáltatóváltás esetén a bürokratikus adminisztráció csökkentése,
- a fogyasztók védelme a tisztességtelen értékesítési gyakorlatokkal szemben,
- a fogyasztók jogainak érvényesítése,
- tájékoztatás a hatékony energiafelhasználáshoz szükséges intézkedésekről és viselkedésmintákról,
- a fogyasztók képviselése.

Az előadó a teljesség igénye nélkül a következőkben ki szeretné emelni a fogyasztói jogok fejlesztése szempontjából jelentős elemeket.

A. Hozzáférés az ellátáshoz és a szállító- és elosztóhálózatokhoz

Az európai villamosenergia- és gázfogyasztóknak joguk van arra, hogy egyetemes szolgáltatásban részesüljenek, azaz hogy joguk legyen a meghatározott minőségű villamos energiával való ellátásra, ésszerű, könnyen és egyértelműen összehasonlítható, átlátható árakon. A közzétett árak, hálózati díjszabások, és adott esetben indexálási mechanizmusaik átláthatóságát és kiszámíthatóságát tovább kell javítani érthető és könnyen hozzáférhető számítási módszerek révén, vagy más közlési módokkal, amelyeket a független nemzeti szabályozó hatóságokkal előzetesen közölni és ellenőriztetni kell, vagy jóvá kell hagyatni. Ezek a továbbiakban azt is biztosítják, hogy a hálózati díjszabások ne vezessenek megkülönböztetéshez.

Különös figyelmet kell fordítani a fogyasztóvédelemre, és biztosítékokat kell nyújtani a hálózati csatlakozásból való kizárás megtiltására. A fizetés elmaradása esetén az energiaellátásból való kizárás nem kívánatos megoldásnak tekintendő. A tagállamoknak ki kell jelölniük (jogszabály útján) egy végső szolgáltatót, és erről tájékoztatniuk kell a fogyasztókat.

A nemzeti szabályozó hatóságoknak (NSZH) bármilyen köz- vagy magánérdektől függetlennek kell lenniük, és hatáskörrel kell rendelkezniük a villamos energiához és gázhoz való hozzáférés ellenőrzésére és a megfelelő szankciókkal történő beavatkozásra.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a jogosult fogyasztók külön díj fizetése nélkül valóban egyszerűen válthassanak szolgáltatót. Az új villamosenergia- vagy gázszolgáltatóra való áttéréséhez szükséges időszak nem haladhatja meg az egy hónapot.

B. Díjszabások, árak és ellenőrzés

Az európai villamosenergia- és gázáraknak ésszerűnek kell lenniük. Az európai energiafogyasztók számára díjmentesen átlátható információt kell biztosítani a szolgáltatások igénybevételére alkalmazandó árakról és díjszabásokról, az indexálás mechanizmusairól és az általános szerződési feltételekről. A fogyasztóknak joguk van arra, hogy a tényleges energiafogyasztáson alapuló számlákat kapjanak.

Az európai energiafogyasztók számára többféle fizetési mód közül kell választási lehetőséget felajánlani (előre kifizetett mérőóra, ingyenes áralkulátorok), hogy a védelemre szoruló fogyasztókat ne érje megkülönböztetés. Az általános szerződési feltételek tekintetében meglévő bármely különbségnek tükröznie kell a szolgáltató számára az eltérő fizetési rendszerekből adódóan felmerülő költségeket.

Az Európai Bizottságnak olyan kísérleti projekteket kell kifejlesztenie és támogatnia, amelyek lehetővé teszik az egyéni fogyasztók számára olyan versenyképes árfekvésű egyéni mérőórák használatát, amelyek pontosan tükrözik a tényleges energiafogyasztást, és információt szolgáltatnak a használat idejéről (úgynevezett „intelligens” mérőórák).

A nemzeti szabályozó hatóságoknak megfelelő eszközökkel kell ahhoz rendelkezniük, hogy ellenőrizzék a piacon meglévő villamosenergia- és gázkínálatot. Ezért hozzáféréssel kell rendelkezniük az árakat meghatározó minden döntő tényezőhöz, beleértve legalább a gázszolgáltatás általános feltételeit és az indexképleteket. Szükség esetén kellő hatáskörrel kell rendelkezniük ahhoz, hogy beavatkozassanak és megfelelő szankciókat foganatosítsanak. Az árellenőrzés eredményeit úgy kell a nyilvánosság elé tárniuk, hogy lehetséges legyen a rendelkezésre álló ajánlatok árainak és alapvető feltételeinek összehasonlítása.

C. Tájékoztatás

Az európai energiafogyasztók számára objektív és átlátható információkat kell biztosítani a villamos energia szolgáltatások igénybevételére alkalmazandó árakról és díjszabásokról és indexálási mechanizmusokról, valamint az általános szerződési feltételekről, amelyeknek szerepelnie kell a szabványos számlákon, nemzeti és közösségi szinten egyaránt;

Az európai villamosenergia-fogyasztóknak tájékoztatást kell kapniuk minden egyes energiaforrás részarányáról a szolgáltató által a megelőző évben felhasznált, összes energiahordozó összetételében, a tagállamokon belül a számlákon összehangolt és érthető módon, úgy feltüntetve, hogy ezáltal egyszerűvé váljon az összehasonlítás.

Az európai villamosenergia-fogyasztókat tájékoztatni kell legalább a meglévő hivatkozási források – például honlapok – elérési helyéről, ahol tájékoztatás olvasható a környezetre gyakorolt hatásokról, a szolgáltató honlapján legalább a szolgáltató által a megelőző évben felhasznált összes energiahordozó által termelt villamosenergiából adódó CO₂ kibocsátásról és radioaktív hulladékról, és kérésre ezt a tájékoztatást külön díjazás nélkül írásban a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani.

Az európai energiafogyasztóknak joguk van – számláikban, szerződéseikben, vagy egyéb tranzakcióikban, elismervényeikben, stb. vagy azokkal együtt – információhoz jutni a) a tényleges árakról és tényleges fogyasztásról legalább hathavonta egyszer; b) az árindexálási mechanizmusokról és azok bármely változásáról; c) a tényleges energiafogyasztás éves összehasonlításáról; d) az átlagos energiafelhasználóval való összehasonlításról; e) energiahatékonyságot javító intézkedésekre, végfelhasználói profilokra és berendezések leírásaira vonatkozó objektív információkkal szolgáló lehetőségek elérhetőségéről; f) a szolgáltatott energiaellátáson belül az összes energiaforrás összetételéről.

A szolgáltatóknak és a hálózatkezelőknek saját felelősségükre könnyen hozzáférhető és minőségi segélyhívó vonalakat kell létesíteniük a kapcsolódási problémák és a szolgáltatás minőségével kapcsolatban előforduló más problémák hatékony kezelésére.

A nemzeti szabályozó szervnek és a szolgáltatóknak díjtételszámláló készülékeket kell rendelkezésre bocsátania, és a villamos energia kWh-kénti egységárát rendszeres időközönként közölni kell a nemzeti szabályozó szerv honlapján.

A nemzeti szabályozó hatóságoknak ellenőrizniük kell a korlátozó szerződéses gyakorlatok előfordulását, beleértve az olyan kizárólagos rendelkezéseket, amelyek megakadályozhatják vagy korlátozhatják bármely fogyasztó választási lehetőségeit. Szükség esetén a nemzeti

szabályozó hatóságnak tájékoztatást kell nyújtania az ilyen gyakorlatokról, és együtt kell működnie a nemzeti versenyhatósággal.

D. Szociális intézkedések

A tagállamok megfelelő intézkedéseket kell hozniuk nemzeti energia cselekvési terveikben az energiaszegénység leküzdésére, és ezeket az intézkedéseket közölniük kell a szabályozó hatóságok együttműködésének európai ügynökségével.

Az energiaszegénység minden tagállamban egyre növekvő probléma. A probléma átfogó megközelítést igényel, és a nemzeti szabályozó hatóságok szerepe és függetlensége ebben a tekintetben alapvető fontosságú. A szabályozó hatóságok európai ügynökségének is felelősséget kell vállalnia azáltal, hogy ellenőrzi a tagállamok előrehaladását, és tájékoztat a tagállamok által az energiaszegénység leküzdése érdekében foganatosított sikeres intézkedésekről.

Az energiaszegénység azt jelenti, hogy egy háztartás nem tudja megfizetni otthona megfelelő szintű fűtését – ez a WHO által ajánlott szinteken alapul: 18°C minden lakott lakóhelyiségben. Ebbe beletartozik az arra vonatkozó képesség is, hogy valaki méltányos áron vásároljon más energiaszolgáltatást otthona számára. Egy háztartás akkor energiaszegény, ha energiakiadásának a háztartás összes kiadásához viszonyított aránya több mint kétszerese a nemzeti átlagos energiakiadásoknak. Ezeknek a (fogyatékos következtében speciális igényekkel rendelkező vagy rossz pénzügyi helyzetben élő) európai energiafogyasztóknak az alapvető energiaszolgáltatásokban méltányos áron, vagy – adott esetben – díjmentesen kell részesülniük annak érdekében, hogy fenntarthatassák fizikai és pszichikai egészségüket, illetve jólétüket.

A rendelkezésre álló adatok azt jelzik, hogy a tagállamok csak korlátozottan éltek a jól meghatározott közszolgáltatási kötelezettségekkel a védelemre szoruló fogyasztók érdekében. A tagállamoknak el kell fogadniuk, és közzé kell tenniük a védelemre szoruló fogyasztók definícióját – anélkül, hogy ezt egy védelemre szoruló fogyasztó kérné – amelyet minden villamosenergia- és gázzolgáltatónak alkalmaznia kell, ha a gázzolgáltatás a háztartás alapvető szükségleteit elégíti ki. A Bizottságot arra kell ösztönözni, hogy kezdeményezzen jogsértési eljárást azokkal tagállamokkal szemben, amelyek elmulasztják ennek a definíciónak az elfogadását és alkalmazását.

III. A nemzeti szabályozó hatóságok függetlensége és szerepe

A nemzeti szabályozó hatóságoknak függetlennek kell lenniük minden köz- és magánérdektől, és megfelelő hatáskörrel kell rendelkezniük ahhoz, hogy teljes mértékben betölthessék szerepüket az energiafogyasztók jogainak javításában.

A nemzeti szabályozó hatóságoknak megfelelő eszközökkel kell ahhoz rendelkezniük, hogy ellenőrizzék a piacon meglévő villamosenergia- és gázkínálatot. Ezért hozzáféréssel kell rendelkezniük az árakat meghatározó minden döntő tényezőhöz.

A nemzeti szabályozó hatóságok ellenőrzik a korlátozó szerződéses gyakorlatok előfordulását, beleértve az olyan kizárólagos rendelkezéseket is, amelyek megakadályozhatják vagy korlátozhatják bármely fogyasztó választási lehetőségeit. Szükség esetén a nemzeti

szabályozó hatóság tájékoztatást nyújt az ilyen gyakorlatokról a nemzeti versenyhivataloknak és együttműködik azokkal.

A nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörét bele kell építeni a 2003/54/EK (villamos energia) irányelv 22c. cikkébe és a 2003/55/EK (gáz) irányelv 24c. cikkébe.

Szükség van arra is, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységeikben – az Európai Hivatal koordinálásával – átfogó európai megközelítést alkalmazzanak.

7.5.2008

VÉLEMÉNY AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé
(2008/2006(INI))

A vélemény előadója: Gyürk András

JAVASLATOK

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság felhívja a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az energiaellátás a polgárok társadalmi és gazdasági életben való sikeres részvételének kulcsfontosságú eleme;
2. emlékeztet arra, hogy bár a fogyasztók jogvédelmét az érvényben lévő közösségi jogszabályok biztosítják, ezeket nem minden esetben tartják be; hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelmi intézkedéseket leginkább a jogszabályok hatékonyabb végrehajtása révén lehet megerősíteni;
3. rámutat, hogy a Parlament által jelenleg tárgyalt, villamosenergia- és földgázpiacokra vonatkozó javaslatcsomag elfogadása még inkább meg fogja erősíteni az energiafogyasztók védelmét szolgáló jogi kereteket;
4. úgy véli, hogy az energiafogyasztók védelmét a jövőben is az Európai Unió és a tagállamok közös fellépésére kell alapozni; az egyedi energiapiaci fogyasztóvédelmi gyakorlatok különböző hatással lehetnek az egyes tagállamokban. Ezért kulcsfontosságú a szubszidiaritás elvének következetes alkalmazása;
5. támogatja a Bizottság tervét, mely szerint a chartát nem új jogi aktusként terjeszti elő, hanem olyan eszközként, melynek révén segítséget lehet nyújtani a polgárok számára ahhoz, hogy jogaikkal kapcsolatban jobban és egyszerűbben juthassanak információkhoz; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben a lehetséges, de még el nem fogadott jogi aktusok tekintetében a Charta keretében információk terjesztését célzó megbeszélések

kedvezőtlenül befolyásolják a jogok egyértelművé tételére és alkalmazhatóságára irányuló erőfeszítéseket, és ezért akadályozzák a kívánt célkitűzések elérését;

6. emlékeztet arra, hogy az európai energiapiacot továbbra is a monopóliumok nagy száma jellemzi; ez korlátozza a választás és a gyors és költségmentes szolgáltatóváltás szabadságát, növeli az információhiányt, és végső soron növeli a fogyasztók kiszolgáltatottságát. Fontos az egységes, versenyképes energiapiac létrehozására és különösen a védelemre szoruló fogyasztók védelmére irányuló erőfeszítések biztosítása;
7. hangsúlyozza, hogy a társadalmi integráció, az általános esélyegyenlőség, valamint a digitális korban az információkhoz való igazságos hozzáférés elveinek megfelelően alapvető fontosságú, hogy az Unió minden egyes polgára megfizethető áron férjen hozzá az energiához;
8. felszólítja a tagállamokat és a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy tegyenek komoly előrelépést az árak átlátható módon történő feltüntetése és az energiafogyasztási számlák átláthatóvá tétele terén, hogy lehetségessé váljon az árak megfelelő összehasonlítása;
9. mivel a fogyasztók – különösen a magánszemélyek és a kis- és középvállalkozások – korlátozott eszközökkel és lehetőségekkel rendelkeznek érdekeik hatékony képviseléséhez;
10. úgy véli, hogy az egyre növekvő energiaárakra való tekintettel szükséges az alacsonyabb jövedelműek ellátásának garantálása, illetve a kis és nem versenyképes energiapiacok miatt ugyanez szükséges a távoli területeken élők esetében is; fontosnak tartja, hogy a tagállamok a lehető leghamarabb lépéseket tegyenek a fogyasztói csoportok meghatározása, és olyan, például szociális díjszabást bevezető intézkedések ösztönzése és támogatása érdekében, amelyek biztosítják a csoportok számára a villamosenergia- és földgázellátáshoz való hozzáférés folytonosságát; felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be elsősorban az alacsony jövedelmű háztartásokra irányuló átfogó energiahatékonysági intézkedésekbe, és ezáltal kezeljék stratégiai módon mind az üzemanyag-szegénység, mind a 2007-es tavaszi Európai Tanács során elfogadott 20%-os energiahatékonysági célkitűzés 2020-ra való elérésének problémáját;
11. rámutat arra, hogy a tagállamoknak tovább kell lépniük az energiaszegénység kezelése terén, hiszen a megfelelő energiaellátás a polgárok társadalmi és gazdasági életben való sikeres részvételének kulcsfontosságú eleme,
12. hangsúlyozza, hogy a növekvő energiaárak miatt minden tagállamnak nemzeti szinten kellene meghatároznia az energiaszegénység fogalmát, és intézkedéseket kellene kidolgoznia az energiaszegénység megszüntetésére, figyelembe véve a növekvő energiaárakat, a háztartások jövedelmének szintjét és az energiahatékonyság szempontjait;
13. hangot ad annak a meggyőződésének, hogy a nemzeti szabályozó hatóságoknak központi szerepet kell kapniuk a fogyasztóvédelemben; ezért úgy véli, hogy támogatni kell a szabályozó hatóságok hatáskörének és függetlenségének megerősítésére irányuló javaslatokat, beleértve az olyan szolgáltatók szankcionálásának jogát, akik nem tartják tiszteletben a vonatkozó közösségi jogszabályokat;

14. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak több figyelmet kell szentelniük az energiaszegénység problémájának, és fel kell becsülni, hogy az egyes nemzeti társadalombiztosítási vagy adózási rendszerek milyen mértékben veszik figyelembe az energiaszegénységgel kapcsolatos kockázatokat;
15. rámutat, hogy a fogyasztók kulcsszereplők a verseny piacon; hangot ad annak a meggyőződésének, hogy a fogyasztóvédelem egyik legfontosabb eszköze az információhoz való hozzáférés megkönnyítése, különösen az árak összehasonlíthatósága és a szolgáltatóváltással kapcsolatos feltételek vonatkozásában; úgy véli, hogy a közzétett árak és díjszabások átláthatóságát és kiszámíthatóságát tovább kell javítani érthető és könnyen hozzáférhető számítási módszerek révén; hangsúlyozza, hogy a szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó európai energiastratégiai célokhoz való egyéni hozzájárulásuk fokozása érdekében a fogyasztókat tájékoztatni kell energiafogyasztásuk energiahordozó-összetételéről;
16. ezért hangsúlyozza, hogy szükség van a 2003/54/EK irányelv 3. cikke (6) bekezdésének gyakorlati végrehajtására, melynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztók megbízható információt kapjanak a villamosenergia-szolgáltató energiahordozó-összetételéről és az így termelt villamos energia környezeti hatásáról;
17. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az intelligens fogyasztásmérők használatát, amelyek segítségével a fogyasztók világos képet kapnak tényleges energiafogyasztásukról, és ezáltal hozzájárulnak a jobb energiahatékonysághoz; emlékeztet az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006/32/EK irányelv¹ 13. cikkének az intelligens fogyasztásmérők biztosításával kapcsolatos követelményeire; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyasztók tájékoztatása és az energiahatékonyság érdekében hajtsák végre és érvényesítsék az irányelv mérésre és számlázásra vonatkozó követelményeit;
18. hangsúlyozza a minden szolgáltató által alkalmazható, szabványos számlák kialakításának szükségességét az információ átláthatóságának és összehasonlíthatóságának fokozása érdekében, valamint annak szükségességét, hogy a villamosenergia- és gázszolgáltató cégek, valamint a független nemzeti szabályozó hatóságok honlapjukon utaljanak a fogyasztói jogokra;
19. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a nemzeti szabályozó hatóságokkal együttműködve minőségi kritériumokat kell kialakítania a fogyasztókkal kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozóan, beleértve a telefonos ügyfélszolgálatokat is;
20. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a szolgáltatókat kötelezzék a fogyasztók tájékoztatására a javasolt Charta kihirdetésével kapcsolatban.

¹ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.5.2008
A zárószavazás eredménye	+: 50 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Dragoș Florin David, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eugenijus Maldeikis, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Atanas Papparizov, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Daniel Caspary, Dorette Corbey, Manuel António dos Santos, Göran Färm, Juan Fraile Cantón, Gunnar Hökmark, Vittorio Prodi, Bernhard Rapkay, Silvia-Adriana Țicău
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Daniel Stroj

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.5.2008
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 0 0: 16
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Cristian Silviu Buşoi, Charlotte Cederschiöld, Gabriela Creţu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Edit Herczog, Iliana Malinova Iotova, Pierre Jonckheer, Graf Alexander Lambsdorff, Kurt Lechner, Toine Manders, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Marianne Thyssen, Jacques Toubon, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, Marian Złotea
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Emmanouil Angelakas, Wolfgang Bulfon, Colm Burke, Giovanna Corda, Jan Cremers, Wolf Klinz, Manuel Medina Ortega, Gary Titley, Anja Weisgerber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Elisabeth Morin, Sirpa Pietikäinen, Nicolae Vlad Popa